

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Pitumpu't Dalawa

Ang Anino ni Fatima: Paglalantad sa Impluwensiyang Makasatanas na Nasa Likod ng mga Pangitaing Propetiko ng Simbahang Katolika

Jeff Pippenger
2024-04-02

Ang propesiya ng Fatima ay gawaing paghahanda ni Satanas upang ihanda ang Simbahang Katoliko na isuko sa kaniya ang kanilang organisasyon kapag siya'y magpapanggap na si Cristo, sapagkat ito ang “obra maestra ng kapangyarihan ni Satanas—isang bantayog ng kaniyang mga pagsisikap na iluklok ang kaniyang sarili sa luklukan upang pamahalaan ang daigdig ayon sa kaniyang kalooban.” Yaong mga hindi makikinabang sa patotoong propetiko na nagpapakilala sa papel ng Fatima sa pagpapatnubay sa Katolisismo, dahil sa kanilang ayaw maniwala sa kakayahan ni Satanas na magsagawa ng mga himala, ay inihahanda ang kanilang sarili upang madaya. Tinugunan ng propesiya ng Fatima ang panloob na tunggalian sa loob ng Katolisismo, at ang digmaan ng Katolisismo laban sa ateismo.

Ang digmaan ng Katolisismo laban sa ateismo ang paksa ng talatang apatnapu ng Daniel labing-isa. Ang paglalarawan ng tunggaliang iyon ay nagsimula noong 1798, sa talatang apatnapu. Nagsimula iyon sa labanan kung saan si Napoleon, ang hari ng timog, ay bumihag sa papa noong 1798, at ang patotoo sa loob ng talata ay nagwawakas naman sa pagwawalis ng hari ng hilaga sa hari ng timog noong 1809. Sa loob ng kasaysayang iyon (1798 hanggang 1809), ang dalawang magkalaban noong 1817 at 1818 ay kapwa tinatandaan ng propetikong simbolismo, na nag-uugnay sa kanilang dalawang patotoo, samantalang pinananatili ang pangkalahatang tema ng talata. Ang propesiya ng Fatima ay walang alinlangan na isang satanikong propesiya, ngunit ito ay isang paksa ng propetikong Salita ng Diyos, at samakatuwid ay isang kasaysayan na dapat wastong maunawaan.

Ang tanging katiwasayan para sa kaluluwa sa panahong ito ay ang sa bawat hakbang ay itanong, Ano ang sinasabi ng Panginoon sa Kanyang lingkod? Ang salita ng Panginoon ay nananatili magpakailanman. Ang Bibliya ang dapat maging ating aklat ng patnubay, at sa halip na sumangguni sa karunungan ng mga tao, at tanggapin bilang banal na katotohanan ang mga pahayag ng mga mortal na may hangganan, nararapat nating saliksikin ang tiyak na salita ng propesiya. Nagsalita na ang Diyos, at mapagkakatiwalaan ang Kanyang salita, at dapat nating ibatay ang ating pananampalataya sa 'Ganito ang sabi ng Panginoon.' Ibig ng Diyos na pag-aralan natin ang mga pangyayaring nagaganap sa paligid natin, at ihambing ang mga ito sa mga hulang nasasaad sa Kanyang salita, upang maunawaan natin na tayo ay nabubuhay sa mga huling araw. Kailangan natin ang ating mga Bibliya, at nais nating malaman ang nasusulat sa mga ito. Ang masigasig na mag-aaral ng propesiya ay gagantimpalaan ng malinaw na mga pagbubunyag ng katotohanan, sapagkat sinabi ni Jesus, 'Ang salita Mo ay katotohanan.' Signs of the Times, Oktubre 1, 1894.

Sa ikatlong digmaang panghalili, gaya ng inilalarawan sa mga talata labintatlo hanggang labinlima ng Daniel onse, ipinakikilala ang kapangyarihang nagmamataas upang itatag ang pangitain. Ang talatang iyon ay natupad noong taóng 200 BC, nang “ang mga Romano ay nanghimasok alang-alang sa batang hari ng Egipto,” at “nagpasiya na siya ay dapat ipagsanggalang mula sa pagkapahamak na binalak nina Antiochus at Philip.” Ang talata at ang kasaysayan ng 200 BC ay nagpapakilala na bago pa lamang ang batas ng Linggo, sa saligang pag-aangking ipinagtatanggol ang pinahinang kahalili ni Putin, sa panahong ang Estados Unidos at ang Nagkakaisang mga Bansa (Seleucus at Philip ng Macedon) ay nagpasiya na kunin ang mga teritoryo ng Russia at paghati-hatian ang mga iyon para sa kanilang kapuwa pakinabang, ang Roma ng papa (ang patutot ng Tiro) ay magsisimulang tumugtog ng kaniyang musika, habang siya ay nagsisimulang humayo upang makiapid sa mga hari sa lupa.

Ang taong 533 at ang dekreto ni Justinian ay sa gayo’y mauulit, gaya ng propetikong inilarawan sa Apocalipsis kabanata labintatlo, talata dalawa, na nagsasaad na ang dragon (ang paganong Roma) ay magkakaloob ng tatlong bagay sa kapapahan.

At ang halimaw na aking nakita ay gaya ng isang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga paa ng isang oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng isang leon: at ibinigay sa kaniya ng dragon ang kaniyang kapangyarihan, at ang kaniyang luklukan, at dakilang kapamahalaan. Apocalipsis 13:2.

Ibinigay ng dragon ng paganong Roma ang kaniyang “luklukan,” (ang lunsod ng Roma) sa kapapahan noong taong 330, nang ilipat ni Constantine ang kaniyang kabisera sa Constantinople. Ibinigay ni Clovis ang kaniyang “kapangyarihang” militar sa kapapahan na nagsimula noong 496, at noong 533 ay ibinigay ni Justinian ang sibil na “kapamahalaan” sa kapapahan. Makalipas ang limang taon, iniluklok ng paganong Roma ang kapapahan sa trono, gaya ng inilarawan sa mga talata labing-anim, tatlumpu’t isa, at apatnapu’t isa ng Daniel labing-isa. Kapag nagwagi ang Estados Unidos sa ikatlong digmaang proxy, madadaig na ng kapapahan ang Komunistang kapangyarihan ng Rusya na siyang paksa ng propesiya ng Fatima. Taglay ng mga digmaang proxy ang tatak ng katotohanan, sapagkat ang lahat ng tatlong labanan ay isinasakatuparan sa pamamagitan ng isang hukbong kinatawan ng kapapahan.

Ang una at huling hukbong kinatawan ng kapapahan ay ang Estados Unidos (tumalikod na Protestantismo). Ang gitnang hukbong kinatawan ay ang mga Nazi ng Ukraine, na siya ring naging hukbong kinatawan ng mga Katoliko laban sa Komunistang Russia noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. May tatlong digmaang pandaigdig, at may tatlong digmaang kinatawan. Ang ikalawang digmaan sa kapuwa mga digmaang pandaigdig at mga digmaang kinatawan ay Nazismo. Ang kasalukuyang digmaan sa Ukraine ay ang digmaan ng hangganan na unang tumupad sa mga talata labing-isa at labindalawa sa labanan sa Raphia. Ang digmaan sa Ukraine ay isinasakatuparan ngayon sa panahon ng ikalawa sa tatlong pagsalakay ng Islam sa ikatlong kaabahan, bagaman ang Islam ay hindi kasangkot sa partikular na digmaang iyon.

Ang unang dagok ay laban sa espirituwal na maluwalhating lupain noong Setyembre 11, 2001, at ang huli sa tatlong dagok ay sa batas ukol sa Linggo, at muli ay laban sa espirituwal na

maluwalhating lupain. Ang ikalawa sa tatlong dagok ng Islam ng ikatlong kaabahan ay laban sa literal na sinaunang maluwalhating lupain noong Oktubre 7, 2023. Ang digmaang iyon ay nagaganap sa mismong kaparehong lugar kung saan nagtagumpay si Ptolemy sa labanan sa Raphia. Sinabi ni Jesus na sa mga huling araw ay magkakaroon ng mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan.

Ang mga digmaang tinukoy ni Jesus ay nagaganap sa kasaysayan kapag ang epekto ng bawat pangitain ay natutupad, at si Ezekiel ang nagtala ng katotohanang iyon. Sa kasaysayang iyon ay inihahayag ang pagdating ng ikatlong kasawian ng Islam, ang ikalawa at ikatlong labanan ng mga digmaang panghalili, ang pag-uulit ng Digmaang Sibil ng Amerika, at ang pag-uulit ng Digmaang Rebolusyonaryo ng Amerika. Ang mga digmaang ito ay nagaganap sa panahon ng kasaysayan ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo, at sa nalalapit na batas ng Linggo ay ibabangon ng Panginoon ang Kaniyang hukbo bilang isang watawat habang nagsisimula ang pangwakas, ikatlong digmaang pandaigdig, at habang lalo pang pinalalala ng Islam ng ikatlong kasawian ang galit ng mga bansa.

At maririnig ninyo ang mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan; mag-ingat kayo na huwag kayong magulumihan, sapagkat kinakailangang mangyari ang lahat ng mga bagay na ito, ngunit hindi pa ang wakas. Sapagkat titindig ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakaroon ng mga kagutuman, mga salot, at mga lindol sa iba't ibang dako. Ang lahat ng ito ay pasimula ng mga kapighatian. Mateo 24:6-8.

Sa panahon ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang dalawang uri ng bayan ng Diyos ay natutukoy sa pamamagitan ng kanilang kakayahang makakita at makarinig.

Kaya't nagsasalita ako sa kanila sa mga talinghaga, sapagkat sa kabila ng kanilang pagtingin ay hindi sila nakakakita, at sa kabila ng kanilang pakikinig ay hindi sila nakaririnig, ni nakauunawa. At natutupad sa kanila ang propesiya ni Isaias, na nagsasabi: Sa pakikinig ay makikinig kayo, at hindi ninyo mauunawaan; at sa pagtingin ay makakakita kayo, at hindi ninyo mababatid. Sapagkat ang puso ng bayang ito ay naging manhid, at mahina ang kanilang pandinig, at ipinikit nila ang kanilang mga mata; baka sakaling makakita sila sa pamamagitan ng kanilang mga mata at makarinig sa pamamagitan ng kanilang mga tainga, at makaunawa sa kanilang puso, at magbalik-loob, at pagagalangin ko sila. Ngunit mapapalad ang inyong mga mata, sapagkat nakakakita ang mga ito; at ang inyong mga tainga, sapagkat nakaririnig ang mga ito. Mateo 13:13-16.

Sa panahong iyon, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, sinabi ni Jesus, "Maririnig ninyo ang mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan." Sa Aklat ng Pahayag, kinakatawan ni Juan ang mga nakaririnig sa tinig ni Cristo.

Ako'y nasa Espiritu sa araw ng Panginoon, at narinig ko sa likuran ko ang isang malakas na tinig, na gaya ng tunog ng pakakak. Apocalipsis 1:10.

Ang "tinig" na kaniyang narinig ay "gaya ng pakakak," at ang pakakak ay isang sagisag ng pakikidigma, at narinig niya ang tinig sa kaniyang likuran. Pagkatapos ay lumington siya upang tingnan ang tinig.

At lumingon ako upang makita ang tinig na nagsasalita sa akin. At nang ako’y makalington, nakita ko ang pitong kandelerong ginto; at sa gitna ng pitong kandelerong ay may isang tulad sa Anak ng tao, nakadamat na hanggang sa paa, at nabibigkisan sa dibdib ng isang pamigkis na ginto. Ang kaniyang ulo at ang kaniyang mga buhok ay mapuputi gaya ng lana, na kasimputi ng niyebe; at ang kaniyang mga mata ay tulad ng liyab ng apoy; at ang kaniyang mga paa ay tulad sa pinakinis na tanso, na wari’y nagniningas sa isang hurno; at ang kaniyang tinig ay gaya ng ugong ng maraming tubig. At sa kaniyang kanang kamay ay may pitong bituin: at mula sa kaniyang bibig ay lumalabas ang isang matalas na tabak na may dalawang talim: at ang kaniyang mukha ay gaya ng araw na nagniningning sa kaniyang kalakasan. At nang makita ko siya, ako’y nagpatirapa sa kaniyang mga paa na gaya ng isang patay. At ipinatong niya ang kaniyang kanang kamay sa akin, na sinabi sa akin, Huwag kang matakot; Ako ang una at ang huli. Apocalipsis 1:12-17.

Ang pangitain ni Cristo na nakita ni Juan nang siya’y lumingon upang makita ang tinig, ay yaon ding pangitain na nakita ni Daniel sa kabanata 10, yaon ding pangitain na nakita ni Isaias sa kabanata 6, at yaon ding pangitain na nakita ni Pablo nang kaniyang makita ang kasaysayan ng pitong kulog.

Ang kababaang-loob ay hindi maihihiwalay sa kabanalan ng puso. Habang lalong lumalapit ang kaluluwa sa Diyos, lalong lubos itong nagpapakumbaba at napapailalim. Nang marinig ni Job ang tinig ng Panginoon mula sa ipo-ipo, sumambit siya, 'Kinamumuhian ko ang aking sarili, at nagsisisi ako sa alabok at abo.' Noong makita ni Isaias ang kaluwalhatian ng Panginoon, at marinig ang mga kerubin na sumisigaw, 'Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo,' siya'y sumigaw, 'Sa aba ko, sapagkat ako'y napahamak!' Si Daniel, nang dalawin ng banal na sugo, ay nagsabi, 'Ang aking kagandahan ay naging kabulukan sa akin.' Si Pablo, matapos siyang madala sa ikatlong langit, at makarinig ng mga bagay na hindi ipinahihintulot sa tao na bigkasin, ay itinuring ang sarili na 'higit na mababa kaysa sa pinakahamak sa lahat ng mga banal.' Ang minamahal na Juan, na sumandal sa dibdib ni Jesus, at nakamasid ng kanyang kaluwalhatian, ay nabuwal sa harap ng mga anghel na gaya ng isang patay. Kung mas malapit at palagian nating minamasdan ang ating Tagapagligtas, lalong kaunti ang makikita nating dapat ikalugod sa ating sarili. Signs of the Times, Abril 7, 1887.

Nang ipinaliwanag ni Gabriel ang pangitain kay Daniel, inilahad niya ang mga kaganapang propetiko ng kabanata labing-isa. Ang mga kaganapang iyon ay paglalarawan ng pakikidigma, at sa pagsasagisag ng mga digmaang iyon, ang pangitaing nagiging sanhi ng pambabaeng “mareh,” na ipinahayag bilang “marah,” ay nagdulot kay Daniel na mabago sa wangis ni Cristo. Kapag sinabi ni Cristo na makakarinig kayo ng mga digmaan at mga alingawngaw ng digmaan, tinutukoy Niya ang mga digmaang inilahad sa kabanata labing-isa ng aklat ni Daniel. Higit pa rito, itinutukoy Niya na upang makita ang pangitaing nagiging sanhi na ang tumitingin ay mabago sa Kanyang wangis, kinakailangan mong lumingon, sapagkat nasa likuran mo ang tinig. Ang mga digmaang kinakatawan sa kabanata labing-isa ng aklat ni Daniel ay mga paglalarawan ng mga digmaang naganap na sa nakalipas na kasaysayan. Sa pakikinig tungkol sa mga digmaang iyon noong nakaraan, ang isang tao ay natuturuan hinggil sa kasaysayang kasalukuyang nagaganap, ngunit tanging kung ang tao ay may mga matang nakakakita at mga taingang nakaririnig.

Nang itala ni Ezekiel na darating ang panahon na ang pangitain ay hindi na maaantala, kaugnay iyon ng pangitain ni Ezekiel tungkol sa makalangit na santuwaryo, kung saan, bukod sa iba pa, nakita ni Ezekiel ang “mga gulong sa loob ng mga gulong,” na tinutukoy ni Sister White bilang ang masalimuot na ugnayan ng mga kaganapang pantao.

Sa mga pampang ng Ilog Chebar, natanaw ni Ezekiel ang isang ipo-ipo na tila nanggagaling sa hilaga, ‘isang malaking ulap, at apoy na bumabalot sa sarili nito, at may liwanag sa palibot nito, at mula sa gitna niyaon ay gaya ng kulay ng ambar.’ Maraming gulong, na nagsasalikop sa isa’t isa, ay pinakikilos ng apat na buhay na nilalang. At mataas sa ibabaw ng lahat ng ito ‘ay ang wangis ng isang luklukan, na gaya ng anyo ng batong sapiro: at sa ibabaw ng wangis ng luklukan ay may wangis na gaya ng anyo ng isang tao na nasa itaas niyon.’ ‘At nakita sa mga kerubin ang anyo ng kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Ang mga gulong ay napakamasalimuot ang pagkakaayos anupa’t sa unang tingin ay tila nagkakagulo; ngunit gumagalaw sila sa ganap na pagkakaisa. Ang mga nilalang sa langit, na inaalalayan at pinapatnubayan ng kamay na nasa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin, ang siyang nagpapagalaw sa mga gulong na ito; sa ibabaw nila, sa luklukang sapiro, ay ang Walang Hanggan; at sa palibot ng luklukan ay isang bahaghari, ang sagisag ng banal na kahabagan.

Kung paanong ang mga kasalimuotang kawangis ng mga gulong ay nasa patnubay ng kamay na nasa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin, gayon din ang masalimuot na galaw ng mga pangyayari ng sangkatauhan ay nasa ilalim ng banal na pamamahala. Sa gitna ng alitan at kaguluhan ng mga bansa, Siya na nakaluklok sa ibabaw ng mga kerubin ay patuloy na gumagabay sa mga usapin ng daigdig.

Ang kasaysayan ng mga bansang, isa-isa, ay umiral sa itinalagang panahon at pook para sa kanila, na di-namamalang nagpapatotoo sa katotohanang ang kahulugan nito’y hindi nila nauunawaan, ay nangungusap sa atin. Sa bawat bansa at sa bawat indibidwal sa kasalukuyan, itinalaga na ng Diyos ang isang lugar sa Kaniyang dakilang panukala. Sa ngayon, ang mga tao at ang mga bansa ay sinusukat sa panukat na pisi na may tingga na nasa kamay Niya na kailanman ay hindi nagkakamali. Ang lahat ay, sa pamamagitan ng kanilang sariling pasiya, pinagpapasiyahan ang sarili nilang kapalaran, at ang Diyos ay pinaiilalim ang lahat sa Kaniyang pamamahala upang maisakatuparan ang Kaniyang mga layunin.

Ang kasaysayang iginuhit ng dakilang “I AM” sa Kanyang salita, na nag-uugnay ng kawing sa kawing sa tanikala ng propesiya, mula sa walang-hanggan ng nakaraan hanggang sa walang-hanggan ng hinaharap, ay ipinabatid sa atin kung nasaan tayo ngayon sa pagkakasunod-sunod ng mga kapanahunan, at kung ano ang maaaring asahan sa darating na panahon. Ang lahat ng inihula ng propesiya na magaganap, hanggang sa kasalukuyan, ay nasubaybayan na sa mga pahina ng kasaysayan, at makatitiyak tayo na ang lahat ng darating pa ay matutupad ayon sa kaayusan nito.

Ang pangwakas na pagbagsak ng lahat ng mga paghaharing makalupa ay maliwanag na inihula sa salita ng katotohanan. Sa hulang binigkas nang ipahayag ang hatol mula sa Diyos laban sa huling hari ng Israel, ibinigay ang mensahe. Education, 178, 179.

Ang masalimuot na mga gulong na sa unang tingin ay waring nasa kaguluhan ay ang masalimuot na pag-ikot ng mga pangyayari ng tao na kinakatawan sa alitan at kaguluhan ng mga bansa. Ang kasaysayang itinalaga ni Cristo sa Kaniyang Salita ay nagsasabi sa atin kung nasaan tayo, at sa paggawa nito ay tinutukoy nito ang panghuling pagbagsak ng lahat ng makalupang kapangyarihan. Ang panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay yaon kung saan natutupad ang bisa ng bawat pangitain, at sa loob ng kasaysayang iyon ang mga gulong ay kumakatawan sa mga digmaan at mga bali-balita ng mga digmaan na tinukoy ni Cristo bilang “pasimula ng mga kapanglawan”. Ang pasimula ng mga kapanglawan ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, sapagkat iyon ang panahon nang magsimula ang pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo, at inilalagay ng anghel na tagapagtatak ang Kaniyang tanda sa mga nagbubuntung-hininga at nagsisidaing dahil sa mga kasuklam-suklam na bagay na ginagawa sa loob ng iglesia at ng lupain.

Ang mga digmaan sa lupain ay nagdudulot ng dalamhati sa mga nakakakita at nakakarinig hinggil sa kung ano ang isinasagisag ng mga digmaang iyon. Ang kasaysayan ng paglalagay ng tatak ay nagpapakilala sa pangwakas na pagpabagsak ng lahat ng makalupang kaharian, at ang pagpabagsak ng mga kahariang iyon ay natunton na sa propetikong kasaysayan ng nakaraan. Nang makita ni Isaias, sa kabanata anim, ang gayunding pangitain na nakita rin nina Juan, Daniel, Ezekiel, Job, at Pablo, kusang-loob siyang naghandog na ipahayag ang mensahe para sa panahong iyon, ngunit itinanong niya kung gaano katagal niya kailangang ipahayag ang mensahe?

At narinig ko rin ang tinig ng Panginoon na nagsasabi, Sino ang aking susuguin, at sino ang paroroon sa ganang atin? Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito ako; suguin mo ako. At sinabi niya, Humayo ka, at sabihin mo sa bayang ito: Makinig kayo nang makinig, ngunit hindi ninyo mauunawaan; at tumingin kayo nang tumingin, ngunit hindi ninyo mapagwari. Patabain mo ang puso ng bayang ito, pabigatin mo ang kanilang mga tainga, at ipikit mo ang kanilang mga mata; baka sila'y makakita sa kanilang mga mata, at makarinig sa kanilang mga tainga, at makaunawa sa kanilang puso, at magbalik-loob, at mapagaling. Nang magkagayo'y sinabi ko, Panginoon, hanggang kailan? At siya'y sumagot, Hanggang sa ang mga lungsod ay mawasak na walang naninirahan, at ang mga bahay ay walang tao, at ang lupain ay maging lubos na ilang, at ilayo ng Panginoon ang mga tao nang malayo, at magkaroon ng malaking paglisan sa gitna ng lupain. Isaias 6:8-12.

Ang sagot na ibinigay kay Isaias ay na kinakailangan niyang ipahayag ang mensahe hanggang sa “lubusang mawasak ang lupain.” Ang mensahe ng pagsaselyo ay ibinibigay sa panahon ng pakikidigma, at ang pakikidigmang ito ay tiyak na tinutukoy bilang ang pagpapakahulugan ng pangitaing “marah” na namalas ng lahat ng mga propeta. Ang panlabas na mensahe ay nilalayong magbunga ng panloob na karanasan, ngunit para lamang sa mga “makikinig.”

Ang pagkakaugnay ng kinatawang hukbo ng papa na mga Nazi sa ikalawang digmaang pandaigdig ay umaayon, taludtod sa taludtod, sa ikalawang kinatawang hukbo sa ikalawang digmaang kinatawan, at ang ikalawang digmaang pandaigdig mismo ay umaayon sa ikalawang digmaang kinatawan. Ang pagkakaugnay ng ikalawang digmaang kinatawan sa digmaang panghanganan ng Raphia na ngayo'y inuulit sa Ukraine, ay heograpikong kaugnay ng ikalawang paghagupit ng Islam sa ikatlong sawi, na nagsimula noong Oktubre 7, 2023, at kumakatawan sa makahulugan mga

gulong sa loob ng mga gulong.

Noong 1999, inilathala ang isang aklat na isinulat ni John Cornwell. Si John Cornwell noon ay Senior Research Fellow sa Jesus College, sa Cambridge sa Inglatera, at isang mamamahayag at may-akdang pinarangalan ng mga gantimpala. Tinalakay ng aklat ang papel ng obispo ng Roma na namahala noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Nagsisimula ang aklat sa lolo ng magiging obispo, na siyang kanang kamay ni Pope Pius IX, na kilala bilang Pio Nono. Noong 1849, sinalakay ng isang Republikang nagkakagulong-bayan ang mga gusali ng Vaticano at tumakas si Pope Pius IX mula sa lungsod ng Roma. Ang lalaking isinama niya sa pagpapatapon ay ang lolo ni Eugenio Pacelli. Si Eugenio Pacelli ang apo ng kanang kamay ni Pope Pius IX, at nang maglaon ay naging Pius XII siya, at ang aklat tungkol kay Eugenio Pacelli ay pinamagatang Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

Sa aklat, sinusuri ni Cornwell ang lawak ng kaalaman ni Papa Pio XII, na dating Kardinal Eugenio Pacelli, hinggil sa pag-uusig sa mga Hudyo na isinagawa ng rehimeng Nazi noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig, at ang lawak ng kaniyang naging pagtugon dito. Ipinakikita niya na ang pampublikong pananahimik ni Pio XII at ang kawalan niya ng pagkilos sa pagkondena sa Holokausto ay nagpapamalas ng kaniyang imoral na pamumuno sa panahon ng digmaan.

Nagbibigay si Cornwell ng makasaysayang konteksto sa pontipikado ni Pio XII, kabilang ang kaniyang diplomatikong karanasan at ang masalimuot na dinamika pampolitika ng panahong iyon. Sinusuri niya ang pamamaraan ng Vaticano sa pakikitungo sa Alemanyang Nazi. Itinutukoy ni Cornwell na nabigo si Pio XII na magsalita laban sa Holokausto at mamagitan para sa kapakanan ng mga inuusig na Hudyo, sapagkat siya, bilang Kardinal noong 1933, ang nagpasimuno sa pagpapatibay ng isang konkordato kay Hitler na may pangakong pagpapasakop ng Simbahang Katolika sa gawain ni Hitler.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, may ilang kriminal na pandigma ng Nazi ang nagawang makatakas sa katarungan sa pamamagitan ng pagtakas patungo sa iba't ibang bansa, kabilang ang ilan sa Timog Amerika. Ang mga pangunahing paraang ginamit nila upang makatakas at makarating sa Timog Amerika ay kinabibilangan ng:

Mga ratline: Ang mga ratline ay mga lihim na rutang pagtakas na itinatag ng iba't ibang organisasyon, kabilang ang Simbahang Katoliko at mga ahensiyang paniktik na may simpatiya, upang tulungan ang mga Nazi at iba pang mga takas na makatakas mula sa Europa. Kadalasang kinasasangkutan ng mga rutang ito ang paggamit ng mga huwad na pagkakakilanlan, mga palsipikadong dokumento, at mga network ng pagpupuslit upang mapadali ang kanilang paglalakbay patungo sa mga ligtas na kanlungan, kabilang ang Timog Amerika.

Huwad na mga Dokumento: Maraming tumatakas na Nazi ang nakakuha ng mga huwad na pasaporte, bisa, at iba pang mga dokumento sa paglalakbay upang ikubli ang kanilang tunay na pagkakakilanlan at makaiwas sa pagkakahuli. Ginamit nila ang mga dokumentong ito upang maglakbay sa mga bansang walang kinikilingan o may pakikiramay sa kanila bago makarating

sa Timog Amerika.

Pakikipagsabwatan ng mga Awtoridad: Sa ilang pagkakataon, ang mga opisyal na may pakikiramay sa mga bansa sa Timog Amerika ay nagkunwang walang alam sa presensiya ng mga takas na Nazi o hayagang tumulong sa kanila upang makaiwas sa pagkakadakisip. Ang ilang pamahalaan, lalo na yaong may mga awtoritaryanong rehimen na may simpatiya sa ideolohiyang Nazi, ay nagkaloob ng kanlungan sa mga indibiduwal na ito.

Mga Ligál na Lusot: Sinamantala ng ilang kriminal na pandigma ng Nazi ang mga ligál na lusot o ang maluluwag na batas sa ekstradisyon sa mga bansa sa Timog Amerika upang maiwasan ang ekstradisyon patungong Europa, kung saan haharap sila sa pag-uusig dahil sa kanilang mga krimen.

Sa kabuuan, ang pagsasanib ng mga ratline, mga huwad na dokumento, pakikipagsabwatan ng mga awtoridad, at mga butas sa batas ay nagbigay-daan sa mga kriminal na mandirigma ng Nazi na makatakas patungong Timog Amerika at makaiwas sa katarungan sa loob ng maraming taon matapos ang pagtatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. ChatGPT, Marso, 2024.